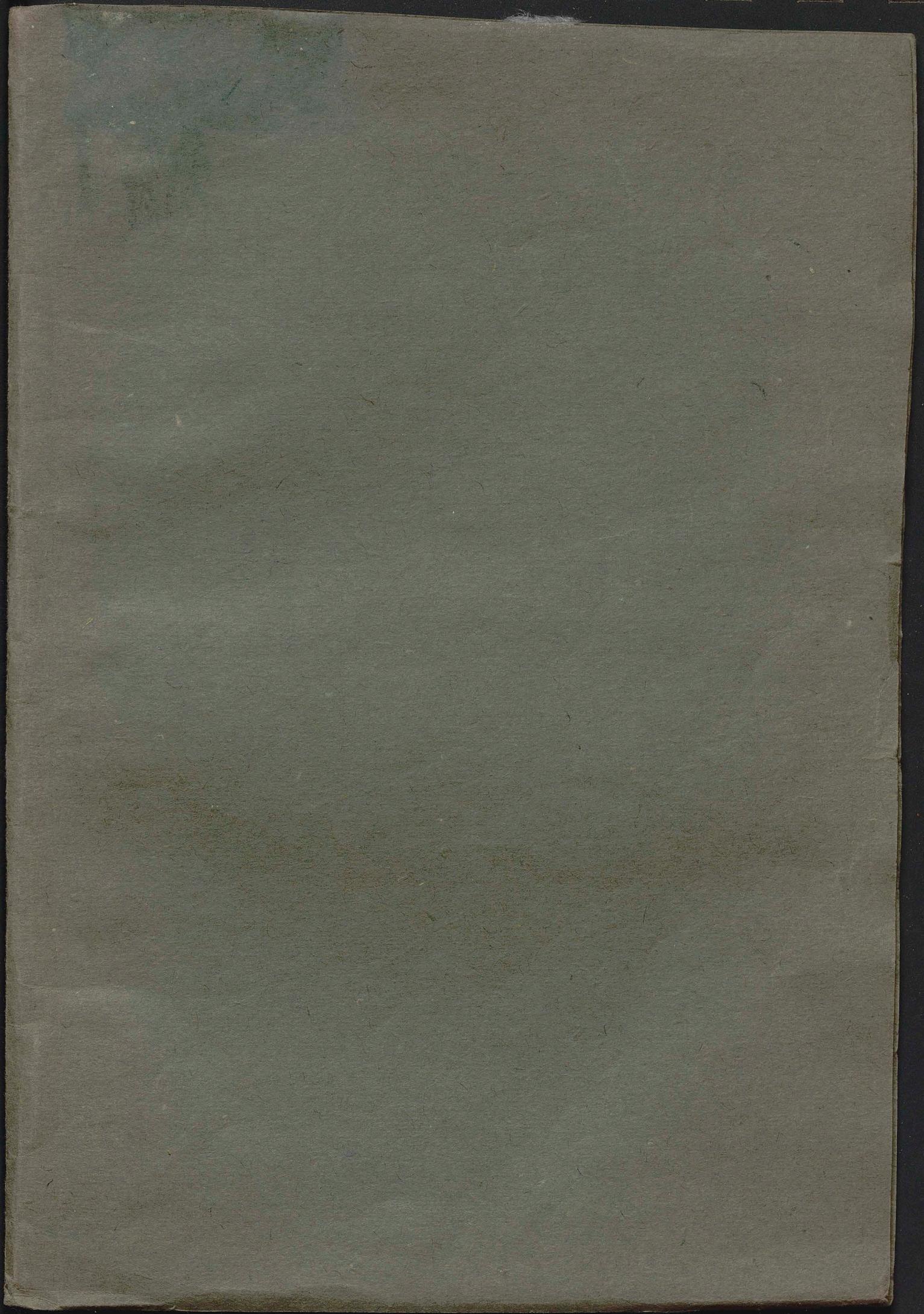
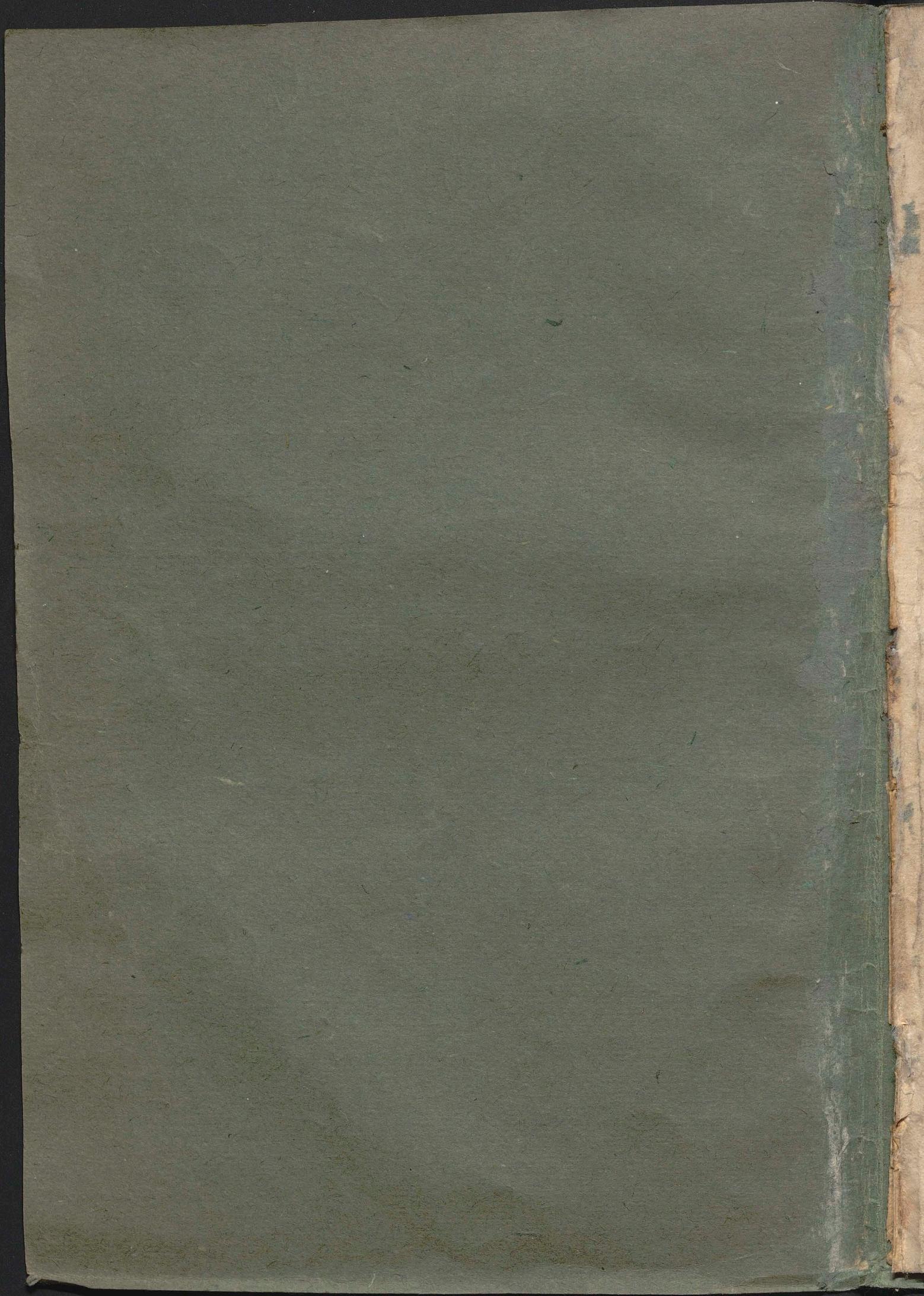

3703

POMPA REGALIS Coronati Hymenæi SERENISSIMORUM PRINCIPUM MAXIMILIANI II.

Comitis Palatini Rheni
Utriusq; Bavariae Ducis, S. R. I. Archidapileri, & Electoris,
Landgravij Leuchtenbergensis, Belgij pro Rege Catholico
Gubernatoris &c. &c.

ET
TERESIAE
GVNE CUNDÆ
POLONIAR M PRINCIPIS
INVICTISSIMI

JOANNIS III.

Poloniæ REGIS, Magni Ducis Litvaniaæ, Russiæ, Prussiæ,
Masoviæ, Samogitiæ, Podlachiæ. &c. &c. &c.

SECUNDOGENITÆ

A Nobili Iuventute Collegij Posnaniensis Soc. IESV,

ADORNATA.

PER

FRANCISCVM VALENTINVM De Brudzewo MIELZTNSKI.
Castellanidam Sremensem, in Eodem Collegio, Poësos Auditorum.

DEDUGTA.

POSNANIAE Typis S. R. M. Clari Collegij Societatis IESU.

Magnorum Soboles Regum, parituraq; Reges,
I, digne necenda Viro, tantiq; per orbem
Consors Imperii nerabitur Ister;
Nomen adorabunt populi. am RHENUS & Albis
serviet.

Claud: in Nuptijs Honorijs & Mariae.

Quis venerabilior sanguis? quæ maior origo?
Quam REGALIS erit?

Claud: in Nuptijs Serenæ.

Invicti, CLYPEOq; animosi teste, LEONES.

Claud: de bello Gildonico.

ORATIONES
VNIV.
CRACOVIENSIS

5703 III

SERENISSIMI PRINCIPES.

Mus publicos in plausus, quos Au-
gusto Hymenæo vestro, dedit orbis.
Augustum Connubium hoc, publi-
ca est Regnorum felicitas. ita enim Regales
~~dextræ~~ jungitis, ut Gentium attollatis for-
tunam. Hymenæus vester, accendit popu-
lis meridiem, & totus Serenitas est. Tædæ
quæ hic præferuntur, aut Sceptra sunt Re-
gum, aut Herculis Clavæ: splendor ab utroq;
vel ignis. Pompam nos Regalem subito
Apolline adornamus: intelligimus enim pu-
blicam Imperiorum fortunam, & parva pars
plaudentium Regnorum, est literaria Res-
publica nostra. Coronatum deducere volu-
mus Hymenæum, & siquidem Regalibus col-
lucet tædis, lucem ab illis, obscurior forte,
quia brevior habebit Musa. Quantum obli-
gati

gati esse voluimus Tibi Serenissima Poloni-
arum Princeps, hinc intelligere licet, quod
Serenitati Tuæ ita occurramus, ut simul Re-
galem Tuum sequamur Hymenæum, ac in
ipsius Serenissimi Bavariae Ducis Regiam,
imo in Cor usq; deducamus. Quæcunq; hic,
Vates Apollo futuræ felicitatis fundit omi-
na, Regnorum & Imperiorū vota sunt. Vul-
tum proinde, quo serenas omnia, concede
subitario calori huic, Serenissima Poloniarū
Princeps, & Societatem IESU, quæ nos Ve-
stris erudit obsequiis, Vestros format ad in-
tus, atq; debitam Principibus humanitatem
docet, illo prosequere studio, quo videbis
in BAVARIA, Serenissimorum Ducum stare
totam affectu, vivere liberalitatem. Ita sup-
plex precatur.

Honor Serenitatum Vestrarum

Devotissima

Nobilis Studioſa Iuventus
Collegij Posnaniensiſ Societ: IESU.

A T semperne feris flagrabit ab ignibus Orbis
A Lechicus? & solis radiabit ab ensibus æther?
Sarmaticosne etiam densabunt funera campos?
Iam pridem Mars sæve furis? nec sanguine fuso
Usq; satur sities populos, evertere terras
Gaudebis? Gentesq; suis tumulare ruinis?
Bella procul prohibete Dii: procul improbe Mavors!
Et crudum imperiis minitans Bellona flagellum:
Prælia trans Gyros ḡ inhospita littora trudit
ano Parens Divum, cui vincla iugalia curæ.
Titior innocuos agitat Cytherea triumphos
miseret placidas cædes, sine vulnere bella.
Hic nulla effuso maculatur sanguine laurus;
Sed læta assurgunt tristi sine clade Trophæa.
Ergo Tuas Hymenæe faces nec Regibus ignem
Imparem, & arsuras Regali nomine Tædas
Auspicio meliore fove, ac incendia sparge
Per populos mundiq; plagas, pelagiq; recessus.
Vicit Amor: Lechia remeat cum Principe Victor:

A

Vicit:

*Vicit: belliger o quid enim non cedat Amori?
Concessere suas cui fortia Numin a dextras:
Ipseq; inaurata gravior sub compede Mavors,
Victorem Deus in Capitolia vexit Amorem;
Ne mortale genus pudeat post Numin a vinci.
Ergo novas accende faces, incendia sparge,
Principibus gemini lustrentur ab ignibus orbes,
Imo cognatæ lambant quoq; sidera flammæ.*

*Non humiles de plebe man⁹, sed Sceptra vocatur,
Et consanguineo Regales fædere dextræ,
Utrinq; Augustæ veniunt in jura Coronæ.
Non rudis informi volvit se se Annulus orbe,
Nec ferro saxoq; asper: tulit antè Prometheus
Qualem, Caucaseæ rupis memor, indice fatum
Et poenam, superi damnavit pollice furti.
Sed gemmis auroq; gravis, viridante smaragdo
Pingit Regali varias adamante figuræ
Annulus: hoc animi sertum, Cordisq; corona
Iungit in æternos socialia pectora nexus,
Acceditq; manus. magis at præcordia flammis
Urit, & aurata jungit sibi compede dextras.
Nubit Sarmatici proles Augusta Gradi vi
Regalis fortuna Throni, spes inclyta nubit
Magnorum folio, titulis, armisq; Nepotum.*

Iam

Iam sua Bavario Marti Bellona iugatur:
Quem nuper Geticæ trepidarunt cornua Lunæ,
Fulmineamq; manum pavidæ sensere phalanges.
Quo felix steterat multum inclinata Vienna.

Princeps Pannonici quondā pars magna Triūphi
Austriacæ Fortuna Domūs, columnenq; ruentis
Hungariæ, Thracum Domitor, Budæq, receptæ
Fulmen, & Hispani non ultima Gloria sceptri,
Iungitur æterno Lechiæ cum Principe nexu.

Augusto sociæ iunguntur fædere mentes,
Regali Regum miscetur Sanguine Sanguis;
Atq; Tor⁹ Thron⁹ est: Regū Thalamiq; coronas
Enumerant, parientq; pares ad Sceptra Nepotes.

Fabula sit pulcherq; iocus, testudine quondam
Et blando citharæ cantu, liquisse Leones
Antra, nec imbellis tenuisse cubilia Damas;
Orpheus sed, buxumq; levem, per plana secutæ
Custodes laterum, sociæq; Leonibus ibant.

Cernimus impleri veterum mendacia vatūm,
Veraq; fatidicos olim dixisse Poetas,
Lechica Bavario sociatur Dama Leoni.

Scilicet hoc Mater decoravit stemmate ceras;
Et fulgere dedit Lechico diademate Cervas.

Quis Te Bavariae Princeps, non Herculis ausu

A2

Æripe

Æripedem Cervam puro radiantia obryzo
Cornua iactantem terris, cepisse negabit?
Non hæc Mœnalios pedibus decurrere montes
Atq; humili suevit vestigia ponere cliuo:
Sed SOBIESCIADUM Regali ludere Campo
Nata, coronato tollit caput ardua Scuto.

Iam spernent fulvi Cybeleia frena Leones
Turritæq; Deæ nolent servire lupatis:
Postquam Theutonicis excita animalia campis
Hoc est BAVARICI cupient parere Leones
Principis Imperio tantæ, quæ Filia Regum
Regales mulcere feras, & flectere possit
Ac placidi plenos terroris pectere villos.

Pabula quin etiam Regali digna palato,
Patris in Augusto faciet succrescere Campo.
Pæstanas dabit illa Rosas, cognata pudoris
Symbola, tum violas imitantes cærula cœli,
Liliaq; innocuæ non abludentia menti:
Flores, Materno gemmantes sanguine fundet,
Flora, quibus pascet socios Augusta Leones.

Commentum fuerit, seu doctæ somnia mentis,
Mansuetam, quis credat? ovem, peperisse Leonem
Magnanimum, rigidisq; iubis fulsisse tenellum
Vellus, & at primos terram trepidasse paventem

Vagi-

Vagitus, parviq; ungues timuisse Catelli.

Scilicet hæc venient ævo miracula nostro
Attonitusq; vices rerum mirabitur orbis:
Cum partu insolito, non mitior Agna, Leones
Sed Lechæa dabit felici sidere Cerva
Hæresi adorandos, formidandosq; Leones
Hostibus, in Geticas olim nova fulmina Lunas.

*Augustus Lechiæ dedit hæc Jolatia mensis,
Et talis meruit non vano nomine dici
Qui iunctam Augusto vidit cum Principe Sponsam?*

Dic, age Virgo cui fluitat Ceres aurea campo,
Et capita inclinant albentes messibus agri.

*Ubi Tuis adolevit campus aristis?
An Tua Regales viderunt horrea messes?
Et chalybem similes hebetarunt vertice culmi?
Spectasti, quæ nostra diu non viderat æstas:
Quando coronatam tenuerunt horrea messem,
Et spicas adamante graues texistis Acerbi.*

Plaudite Lechiadæ! Vobis consentit Olympus
Latior, & plausus vestros Polus ipse serenat
Atq; pari cumulat Regnorum gaudia risu.
Festivam geminant ridentia sidera pompam
Colluditq; novis accensus ab ignibus æther.

Ingreditur cæli stellata Palatia Virgo

B

Et

*Et Victrix vebitur nivea super astra curuli
Ut turmæ Aligerūm sternunt famulantia colla
Verticibusq; suis gaudent subijsse volantem
Reginam superum! cui cingunt sidera frontem,
Et radijs seseq; gravem dat Phœbus amictum;
Ipsa triumphales accedit Cynthia plantas
Stelligeri Regina Throni, Capitolia cœli
Scandit, & in plausus terras ac sidera cogit.
Et fulgere facit geminatis ignibus orbem.*

*Sic cœli Regina Polum, sic Filia Regum
Commissura manum, petit alti tecta Tonantis
Atq; ita Lux geminos complectitur una triumphos
Quis populi plausū referat? quis gaudia plebis?
Quis comitem numeret festivo carmine Pompā.*

*Hic Maiestates ceu Numinæ ab æthere lapsa
Grandia ponebant Tyrio vestigia in ostro
Et calcabatur rubeo cum murice fastus.
Vestis Hydaspæis radiabat candida gemmis,
Et gravior pressit teneros adamante lacertos
Gaudebantq; teri tali sub pondere Reges.*

*Inde Patres Patriæ, gratissima Turba Senatus;
Purpureas induta togas, velut astra coronant
Titanem, vel apum cingunt examina Regem.*

*Omnes una tamen superabat Nupta paratus
Pulchra sequebatur redimido vertice Reges   Et*

Et tantum fulsit, quantum si cynthia nocte
Agmina stellarum, & radiantia vicerit astra.

Illinc egregiis fulgens exercitus armis
Ingeminat splendore diem solemq; lacescit.
Blanda fuit, nimiumq; oculis metuenda voluptas,
Spectare armatas acies, & flore virentes
Heroum, fertisq; graves fluitare maniplos.

Illius per terga Leovel Pardus oberrat,
Et pingit vastos maculis viridantibus armos:
Sub ferro levis ille volat, quod in ære trilici
Connectit similes ferratis orbibus orbes.

Hic galea fulgens, radiis Hyperiona cinctum
Vincit, & admissos geminat de casside soles.
Ille sub ærato Thorace reciprocat auras
Et spirat tardus, ferro faciente calorem.

Impletur vacuus placidis hinnitibus aër
Ictaç; saxa sonant; lapides quatit ungula sparsos
Ac ferro munita faces extundit & ignem.

Tandem laurigeros aurata palatia postes
Pandunt: Divinos intravit Pompa penates
Atq; coronatus coluit sacra numina vertex.

Hic nova Nupta, latus sacro stipante senatu,
Præsulibus comitata, caput queis vitta bicornis
Urit, & ardentes iaculatur vertice gemmas:
Constitit ante Aram, sacros venerata Penates

Acclinemq; Deo flexit sub pondere frontem,
Plurima sacratae defigens oscula terræ.

Inde Augustorum plantis affusa Parentum,
Quos solium sublime tulit, bona verba precatur
Et faciles in vota manus, nutumq; reposcit,
Quæ post quam lacrymis per blanda cadentibus ora
Pectore, voce, manu, dedit & singultibus ipsis
Utraq; Maiestas, natam complexa precantem,
Annuit Augusto se nectere Sacramento.
Ergo manum stringens socio pro Principe Fratris
Firmavit verbis æterna in fædera amorem,
Addidit & votis, faciem pudibunda serenam.

Hic vero plausum Reges, Populi atq; Senatus
Totaq; Nobilitas, & Regnum amplexa Polonum
Urbs, iuvenū veterumq; greges, vulgusq; dedere;
Atq; repercussis sonuerunt sidera votis.

Cunctorum vox una fuit: Par Nobile Viuat:
Viuat, & æternum ducat per secula Nomen.
Connubio tali properet Fortuna perennis
Bavarie Lechiæq; simul momenta notare,
Atq; dies gemma pergat signare beatos.
Augusti videant Prolem regnare Parentes,
Ac ad sceptra suos lætentur crescere Natos
Mirenturq; sinu paruos vagire Nepotes,
Reptantesq; manu Regum prensare Coronas. Au-

Audiat, oppressis domuit qui Thracibus orbē,
Odrysiae fulmen Gentis Victorq; IOANNES
Rex & Avus: signet multos hoc nomine fastos:
Et si fata volunt, Pronepotes educet orbi.
Parvus & Augustis Reginæ ludat in ulnis
Bavarides, Aviamq; manu complexus eburna,
Dulcia purpureis delibet basia labris.
Subscribant nostris clementia sidera votis.

Audiit ista Polus: tum dextro fulmine terras
Lustravit, placidis arridens ignibus Urbi.
Insonuere tubæ, fracta super æthera voce:
Tympana non solitis fregere fragoribus auræ.
Ærea sulfureis reboarunt fulmina flammis:
Infremuit tellus, exarsit ab ignibus æther:
Plurima flammivomo depingens pulvere vota
Mûlciber, assidua ludebat in aëre luce,
Eripiens nocti tenebras, lucemq; reducens.
Nec solis iucunda oculis fuit illa voluptas:
Quin epulis, tenuis populus vulgusq; vacavit.
Namq; avibus farti saturabant millia plebis
Assatiq; boves: fundebat Massica Bacchus
Nectareiq; imbres & Cætuba vina fluebant
Largius; hæc proprio miscebatur sanguine vulgus,
Dum fervet nimio pretiosa lacuna tumultu.

*Ista fuit Lechiae nuper plaudentis imago;
Lætior hic vultus Regni: quo sædera vestra
Firmavit, votisq; suis spectauit amænum
Consensisse Iovem, risisseq; fulmine dextro.*

*Nec Patrio tantum claudetur plausus in orbe.
Ibit in occidui pretiosa cubilia solis
Qua Tagus auratas per littora spargit arenas
Et niveas ripis gemmas despumat Hydaspes,
Ibit in Hesperiam lateri comes additus ibit,
Æternum juratus amor, Gentilq; Throniq;:
Atq; fatigatos flectet post Numinia Divos
Votum, quo celeres passum comitamur euntis,
Bavariæq; Ducis læti Te sistimus Arce.*

*At Tu Sarmatici decus immortale Senatus
Præful, nativo ducis qui SIDERE natam
Regibus, & Patrio Fortunam accendis in AGNO,
I felix, Sponsamq; Duci Matremq; futuram
Principibus, tanto non impar perfer honoris:
I, solemq; Tuum, terris accende petitis
Phosphore, & Hesperiae nov^o Hospes nomina misce
Tecum Sarmatica frigus glaciale sub Arcto
Ver faciet, Maiiq; dies, auramq; tepentem.
I modo, sed Patriæ non differ tædia terræ.*

KROLEWSKA PARA LWA BAWARSKIEGO Z POLSKIM ORŁEM w Naiśniejszej Osobie KSIĘZNEY BAWARSKIEY

Wesłym przywitani okrzykiem,

Od Szlachetney Młodži

Collegium Poznańskiego Societatis IE SV.

Loty od bogow Paiz Rzymowi spuszczony
Wieczna miał być przyczyna szczęścia y obrony:
Niewiem czy dotrzymali słowá Iowiszowie:
To pewnie yfza co Polska pożnym wiekom powie:
Złota TARCZA idaca z niebá Krolewskiego
Jest to pewny zadatek szczęściá Książęcego.

II.

Ze się Perlá przy groimach y piorunach rodzi
Mądrygo Pliniusza ciekawość dochodzi.

JAN Trzeci Gromem Porty, y Piorunem w schodú
Księżná Bawarska Perla Krolewskiego rodu.
Gdybyści Kleopátro teraz w świecie była
Tębys Perlę nie iednym Krolestwem wazyła.

C2

III.

III.

Ježiś Oyczysta TARCZĄ zásłoniona była?
A iakož cię Bávarska zrzenica zoczyła?
I TARCZĄ nie pokryiesz nie zásłoniisz Cnoty:
Zwłaszcza gdzie Pańskie, kiedy Krolewskie przymioty.

IV.

Daleka nie utaifsz kraina zacności;
Wyda ná swiata oko, Krolewskie własnosci:
Za sto mil Księzne, skłonność przyjazna zoczyła;
Mierciesz jak w niey wyłoką godność upatrzyła?

V.

Wodzu wzbroi y sławnych tryumfach doznany
Zkadci Przyjaciel równy mełtewem będzie dany?
Zeby dźielność złączona bärziy brała gorę
Bierzesz Polskiego Márja nieodrodną Gorę

VI.

Mársie Bawarskich szyków Wielki boiów Pánne
Wszak przedzy szczęściem; tryuml niżli mieczem stanie?
Już wygrana? nie trzebá szyká y zbroje
Polską spiesz y fortuną w Panske progi twoie.
A ták niezwycięzone Wálze Państwo będzie
Gdy Márs z szczęściem wojskowym ná thronie zasiędzie.

VII.

Sławny Chrześciańskiego Hetmánie Gradywa
Z Polem Oyczystey Tarczy Księznać w dom przybywa
Gdyē nieprzyjaciel pola dać nie śmie; twe boje
Znaiac: Polski Monárchá dáiec Pole twoie.

Nie:

VIII.

Niezwyćiżony Wodzu; wschodniey záwžiętości
Zwyćiżco; bierz Janinę Oyczystey džielności:
Niezmierné žniwo ná nim Imienia wiecznego
Bo to Pole (dość mi rzec) iest IANA Trzeciego.

IX.

Teraz z dyamentowym mążny Márše piorem
Stań! a całej wieczności niewidanym wzorem
Rysuy Gnoty; rysuy LWA Bawárskiego boie:
Ná ábrys Polska TARCZA, dáie pole swoie.

X.

Łačno poznáć iák drogi Kanák Polska tráci:
Zá ktory Wodz Bawárski włásnym sercem płáci.

XI.

Znáczna Polski ozdobo, Kleynoćie Korony,
Gdy cię nam Hesperyiskie wydzierája strony;
Tym się čieszym, że tymże y tam Słońcem będąciesz
Kiedy we LWIE Bawárskim iák w znáku osiedziesz.

XII.

Widząc w Bawárskim Domu Tarczą uzbroiona
KSIEZNE: przyznam, że ieden Dom Márfa z Bellona.

XIII.

Wielom y ieden nie chce Lew podlec; oddája
Dwa się tobie Lwi: wiedzą komu zprzyjać mája.
Nigdy nie záćmi zwłáslney Lew natury wzroku:
Więc záwsze Księzno będąciesz w afekcie y w oku.

D

Księ-

XIV.

KSIEZNO! Rzymski Elektor gdy Cię obrął sobie
Zes z tysiąca wybrana kto nie przyzná tobie?

XV.

TARCZA która iák serce w swych pierśiach piastuje
Polski Orzeł; kształt serca w sobie pokazuje:
Ta TARCZA: załycziona Księżnę Polska dała
Bawaram: więc im daje: co pod sercem miała.

XVI.

Też poprzyięgle więzy, co ręce złaczyły
A bariżey dwoje Pańskie serca ziednoczyły
Złacza Polskę, przyjaźnią nigdy niezerwana,
Z Bawaryą, ná to ma Pańska rękę dana.

XVII.

Bawarska kiedy Mitra ná skroniach osiedzie
Prościm niech zá naydroższy kamień Polska będącie.

